

чение отъ Срѣдиземно-то море въ Атлантическыя океанъ ся дало отъ исплываніе-то на Холландскый корабъ, кой-то ся потопилъ около Цейта въ Гибралтарскый протокъ въ 1713 год. Холандскыя корабъ трѣбва да ё былъ завлѣченъ отъ това долньо теченіе, зашто нѣколко дни слѣдъ потопяваніе-то му при „Mons du L'Aaigle,“ часты-тѣ му быле исхвърлены на брѣга на Атлантическыя океанъ около Танжиръ въ Марокко. Послѣдующы-тѣ наблюденія съвършенно утвърдили сществованіе-то на това теченіе, и затова то ё дѣло толкъосъ на дѣйствительность-та, колко-то и на теорія-та.

§. 224. По сщца-та причина сществува въ проливъ Бабелмандебъ горньо теченіе въ Червено-то и долньо теченіе изъ това море. Това море ся намѣрва въ страна безъ дѣждове. То не получава сладка вода отъ земя-та, а иснареніе-то ё вынагы огромно. Количество-то на соль-та, кое-то сѣка година ся внася въ него отъ туй повърхностно теченіе, щѣше да тѣжи слѣдъ кристализація-та толкъосъ, колко-то сичка-та вода, коя-то това теченіе внася въ червено-то море въ двѣ недѣли. Слѣдов., лесно ся доказва, че ако въ дѣлбочина-та нѣмаше приготвены срѣдства за истичаніе-то на тѣзи соль, то Червено-то море отдавна да ся ё напълнило съ твърда масса соль.

§. 225. Саргассо или трѣвисты морета. Вий ги видите на Таб. II. Но най-замѣчательно-то отъ тѣхъ ся намѣрва въ Сѣверныя Атлантическый океанъ. Колумбъ го преплувалъ въ първо-то си пхтешестіе за открытіе-то на Америка. Негова екипажъ не малко ся уплашилъ отъ това, зашто на мѣста то было тѣй гжсто покрыто съ тъмны трѣвы, що-то повърхность-та на море-то ся невидяла и прѣдставлявало нѣщо каго нотънжлъ въ вода лжгъ, по кой-то ся показвало, че